

ESTHARANGSZÓNÁL.

Estve van már, elvesz, elhal	A természet ünnepélyes
Minden élet, minden hang	Néma csöndben nyugszik el,
S ünnepélyes énekével	Minden oly figyelve hallja,
Megcsöndül az estharang.	A harang mit énekel.
Jól tudom, hogy mit fejez ki	Lebke szellő suttog, játszik
Tiszta csengő szép szava,	És felkapva szárnyira,
És utána mondom én is:	Oly örömmel hordja szerte:
Üdvözlégy, Szűz Mária!	Üdvözlégy, Szűz Mária!

Elhangzott az estharangszó,
Minden csöndes, néma lett,
Szenderítő félhomály ül
A szunnyadó föld felett.
A szellő nem suttog már itt,
Más vidékre szárnyala:
Csak szívemben zeng még most is:
Üdvözlégy, Szűz Mária!

(Szulik József.)

Ismeretterjesztő előadás.

Zrinyi Miklós, a költő és hadvezér.

Mostanában sűrűn kerül fel az ajkakra gróf Zrinyi Miklósnak, a költőnek, a szigetvári hős hasonlónevű dédunokájának neve, mint azok egyikének, akik elsőnek álmodtak ennek az önálló magyar nemzeti hadseregnek felállításáról egy olyan korban, amely sok vonatkozásban hasonlatos a mienkéhez.

Zrinyi Miklós gróf idejében is szomorú volt az ország állapota. Már akkor több, mint egy százada uralta a pogány török az ország legnagyobb részét, amely az ország szívében elpusztított mindent, ami érték volt. Erdély, a védőbástya, a török hűbérese volt, már szintén a pusztulás szélén állott. Hol volt már akkor Bocskay és Bethlen Gábor Erdélye, amely egyaránt diktált a bécsi udvarnak és a konstantinápolyi portának? A fejedelem hatalma semmivé vált. A török kegyétől függött, ki legyen Erdély névleges ura. Nemesak Erdély végvárai jutottak török kézre, de a magyar hódoltsági területet is jelentősen kiterjesztette a török. Bécs pedig némán, sőt bizonyos örömmel szemlélte a dolgok ilyenén való fordulását. Hiszen elsősorban magyarok pusztultak és ez csak elősegítette azokat a nem is leplezett törekvéseket, hogy a magyarokat éppen úgy letörjék